

14. augustil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-328/09)

(2009/C 297/21)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Eesti Vabariik ei ole vastu võtnud kõiki nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/113/EÜ⁽¹⁾ (meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega) täielikuks ülevõtmiseks vajalikke õigusnorme või ei ole igal juhul komisjonile nende direktiivi täielikuks ülevõtmiseks vajalikke õigusnormide vastuvõtmisest teatanud, on Eesti Vabariik jätnud selle direktiivi artiklist 17 tulenevad kohustused täitmata;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 21. detsembril 2007.

⁽¹⁾ ELT L 373, lk. 37

DSV Road NV 7. septembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 8. juuli 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-219/07: DSV Road NV versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: DSV Road NV (esindajad: *advocaat* A. Poelmans ja *advocaat* G. Preckler)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

— Tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vastavalt täies ulatuses Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-219/07;

— juhul kui Euroopa Kohus otsustab tühistamise korral teha käesolevas vaidluses ise otsuse:

tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 24. aprilli 2007. aasta otsus Belgia Kuningriigi taotluse kohta, mis on teatavaks tehtud toimiku numbri REC 05/02, C(2007)1776 all, millega tuvastatakse, et impordimaks summas 168 004,65 EUR, mis on Belgia Kuningriigi 12. augusti 2002. aasta taotluse esemeks, tuleb sisse nõuda ning selle maksimisest ei saa vabastada;

— mõista mõlema astme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1) Tolliseadustiku⁽¹⁾ artikli 220 lõike 2 punkt b

Esimene väide: Esimese Astme Kohus ei arvestanud tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b kohaldamisel selle artikli tõlgendusega Euroopa Kohtu poolt 9. märtsi 2006. aasta otsuses⁽²⁾, eeskätt seoses tõendamiskoormise sisu osas selle kohta, et ebaõigete tõendite väljastamine põhineb eksportija poolt faktide ebaõigisel esitamisel; nimetatud kohtuotsuse kohaselt ei lasu tõendamiskoormis üheselt üksnes tolliasutustel, kes tahtsid sisse nõuda, vaid tõendama peab ka objektiivsete originaaldokumentidega.

Sellega jättis Esimese Astme Kohus tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b arvesse võtmata ja kohaldas seega ühenduse õigust ebaõigesti, seega rikkus seda. Seetõttu on Euroopa Kohus pädev seda õiguse ebaõiget kohaldamist kõrvaldama.

Teine väide: Esimese Astme Kohus jõudis talle esitatud tõendi hindamisel igas mõttes väärarele järeldusele, kuna kõnealune tõend ei vasta tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b nõuetele, nii nagu seda Euroopa Kohus oma 9. märtsi 2006. aasta otsuses⁽³⁾ tõlgendas ja selgitas.

Sellega hindas Esimese Astme Kohus esitatud tõendit õiguslikult vääralt ning rikkus seega ühenduse õigust.⁽⁴⁾

Lisaks sellele otsustas Esimese Astme Kohus tõendi hindamisel ebajärjekindlalt ja seega vastuoluliselt, kui ta üheltpoolt pidas esitatud tõendeid piisavaks, et pidada komisjonil lasuvat tõendamiskoormist täidetuks selles osas, et ebaõigete tõendite väljastamine põhineb eksportija ebaõigel faktide esitamisel, ning teisalt lükkas samadest reeglitest lähtudes ebapiisavana tagasi apellatsioonkaebuse esitaja tõendi, et Tai tolliasutused teadsid või vähemalt oleksid mõistlikult pidanud teadma, et kaubad ei kuulunud sooduskohtlemise alla.

Euroopa Kohtu ülesanne on parandada puuduliku põhjendamise vigu, mida Esimese Astme Kohus tegi tõendina esitatud menetlusedokumentide läbivaatamisel ja hindamisel. (5)

2) Tolliseadustiku artikkel 239

Ainuke väide: Esimese Astme Kohus otsustas tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b ebaõige kohaldamise tõttu või vigade põhjal, mida ta tegi tõendina esitatud menetlusedokumentide hindamisel, vääralt, et olukord, milles apellatsioonkaebuse esitaja on, ei kujuta endast erijuhtu tolliseadustiku artikli 239 tähenduses.

(1) Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

(2) Kohtuotsus C-293/04: Beemsterboer (EKL 2006, lk I-2263).

(3) Sealsamas.

(4) Euroopa Kohtu 11. juuli 1996. aasta määrus C-325/94 P: An Taisee ja WWF UK vs. komisjon (EKL 1996, lk I-3727, punktid 28 ja 30).

(5) Euroopa Kohtu 24. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-32/95 P: komisjon vs. Lisretal (EKL 1996, lk I-5399, punkt 40).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Amtsgericht Bonn (Saksamaa) 9. septembril 2009 — Pfeleiderer AG versus Bundeskartellamt

(Kohtuasi C-360/09)

(2009/C 297/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Bonn

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Pfeleiderer AG

Vastustaja: Bundeskartellamt

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õiguse konkurentsieskirju ja eriti määruse nr 1/2003 artikleid 11 ja 12 ning EÜ artikli 10 teist lõiku koostöös EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga g (1) tuleb tõlgendada nii, et

kartellikokkuleppe tõttu kahju kannatanud isik ei või tsiviilõiguslike nõuete esitamiseks saada juurdepääsu leebema kohtlemise taotlustele ega taotluste esitajate poolt sellega seoses vabatahtlikult esitatud teabele ja dokumentidele, mille liikmesriigi konkurentsiasutus on saanud siseriikliku leebema kohtlemise programmi alusel (muu hulgas) EÜ artikli 81 jõustamisele suunatud trahvi määramise menetluse raames?

(1) EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) 8. septembril 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau versus NV SGS Belgium, NV Firme Derwa ja NV Centraal Beheer Achmea

(Kohtuasi C-367/09)

(2009/C 297/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Vastustajad apellatsioonimenetluses: NV SGS Belgium

NV Firme DerwaNV

NV Centraal Beheer Achmea

Eelotsuse küsimused

1) Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (1) Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta artiklil 5 ja 7 on liikmesriikide õiguskordades vahetu õiguspõhine sel määral, et liikmesriikidel ei ole üldse kaalutlusruumi ja siseriiklikud ametiasutused ei pea võtma rakendusmeetmeid?

2) Kas ekspordideklaratsiooni vastu võtnud liikmesriigi (käesoleval juhul Belgia) poolt tunnustatud rahvusvahelist kontrolli- ja järelevalveasutust, kes on välja andnud võltsitud lossimistõendi [komisjoni 27. novembri 1987. aasta] määruse (EMÜ) nr 3665/87 (2) [millega sätestatakse põllumajandustoodete eksporditoetuste süsteemi kohaldamise üksikasjalikud ühiseeskirjad] artikli 18 lõike 2 punkti c tähenduses, võib pidada ettevõtjaks määruse nr 2988/95 artikli 1 tähenduses või sama määruse artikli 7 tähenduses isikuks, kes osales eiramises, kes vastutab eiramise eest või kes pidi tagama, et eiramisi ei toimuks?